

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Kamelije Parać, predsjednika vijeća, Maje Bilandžić, suca izvijestitelja i Gorane Aralice Martinović, člana vijeća, u predstečajnom postupku nad dužnikom DIM-MES d.o.o., OIB 71968165400, Drniš, Poljana 7, odlučujući o žalbi vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Šibeniku, protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-464/2017-55 od 24. travnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 14. lipnja 2018.

riješio je

Odbacuje se žalba vjerovnika Republika Hrvatska podnesena protiv rješenja Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-464/2017-55 od 24. travnja 2018. kao nedopuštena.

Obrazloženje

Rješenjem Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-464/2017-55 od 24. travnja 2018. ispravljeno je rješenje Trgovačkog suda u Zadru poslovni broj St-464/2017-50 od 18. travnja 2018. na način da se točka I. pod a. (utvrđene tražbine) dopunjuje utvrđenim tražbinama pod rednim brojem 154., tražbina vjerovnika Ministarstvo financija u iznosu od 4.529.000,00 kn i pod rednim brojem 155., tražbina vjerovnika Ministarstvo poljoprivrede u iznosu od 1.000,00 kn. Iz obrazloženja proizlazi da je rješenje doneseno na temelju odredbe čl. 342. st. 1. i st. 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 148/11 – pročišćeni tekst i 25/13; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ) jer je prvostupanjski sud omaškom propustio unijeti navedene tražbine u tablicu utvrđenih tražbina.

Protiv označenog rješenja žalbu je podnio vjerovnik Republika Hrvatska, Ministarstvo financija i Ministarstvo poljoprivrede zbog svih zakonskih razloga s prijedlogom ovom sudu ukinuti pobijano rješenje, podredno utvrditi tražbine vjerovnika Ministarstva financija u iznosu od 25.559.789,46 kn i Ministarstva poljoprivrede u iznosu od 40.454,63 kn. U žalbi navodi da je pobijano rješenje zahvaćeno bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a, da je visina obveze dužnika prema vjerovniku, Ministarstvu financija iznos od 25.559.789,46 kn, a prema vjerovniku Ministarstvu poljoprivrede iznos od 40.454,63 kn, da je prvostupanjski sud pogrešno ocijenio tvrdnje dužnika te da je povrijeđena odredba čl. 3. st. 3. ZPP-a.

Žalba nije dopuštena.

Odredbom čl. 358. st. 3. ZPP-a propisano je da je žalba nedopuštena ako je žalbu podnijela osoba koja nije ovlaštena za podnošenje žalbe, ili osoba koja se odrekla, ili odustala od žalbe, ili ako osoba koja je podnijela žalbu nema pravnog interesa za podnošenje žalbe.

U konkretnom slučaju žalitelj pobija rješenje kojim je ispravljen rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, s time da su ispravljenim rješenjem u tablicu utvrđenih tražbina uvrštene i tražbine žalitelja i to pod rednim brojem 154., tražbina vjerovnika Ministarstvo financija u iznosu od 4.529.000,00 kn i pod rednim brojem 155., tražbina vjerovnika Ministarstvo poljoprivrede u iznosu od 1.000,00 kn.

Rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama u predstečajnom postupku dužnika sud je donio u skladu s odredbom čl. 50. SZ-a. Navedenom odredbom propisano je da sud na temelju tablica ispitanih tražbina donosi rješenje o utvrđenim i osporenim tražbinama, uz obveznu naznaku razloga osporavanja (st. 1.), da tim rješenjem odlučuje o upućivanju na parnicu radi osporavanja tražbine (st. 2.) te da se na upućivanje na parnicu u predstečajnom postupku na odgovarajući se način primjenjuju odredbe o upućivanju na parnicu u stečajnom postupku (st. 3).

Odredbom čl. 51. st. 1. SZ-a propisano je da pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama ima dužnik i svaki vjerovnik u dijelu koji se odnosi na njegovu prijavljenu tražbinu i tražbinu koju je osporio.

Odgovarajućom primjenom odredbe čl. 265. st. 3. SZ-a pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim i osporenim tražbinama ima svaki vjerovnik u dijelu koji se tiče njegove prijavljene tražbine, odnosno tražbine koju je osporio i stečajni upravitelj, dok je st. 4. tog članka propisano kako vjerovnici čije su tražbine utvrđene o tome neće biti posebno obaviješteni, o čemu će biti upozoreni prije ispitnoga ročišta. Ti vjerovnici mogu na svoj trošak tražiti da im se izda ovjerovljeni izvadak rješenja.

U konkretnom slučaju, pobijano rješenje doneseno je na temelju odredbe čl. 342. st. 1. i st. 2. ZPP-a jer je prvostupanjski sud greškom u pisanju propustio unijeti tražbine žalitelja u tablicu utvrđenih tražbina.

Iz navedenih odredbi bi proizlazilo kako pravo na žalbu protiv rješenja o utvrđenim tražbinama ima samo onaj vjerovnik kojemu je tražbina osporena u dijelu u kojemu mu je ta tražbina i osporena pa se radi toga upućuje na parnicu radi utvrđivanja osporene tražbine.

Kako je žalitelj podnio žalbu protiv ispravka rješenja kojim je utvrđena njegova tražbina, takva žalba je nedopuštena jer nema pravni interes pobijati rješenje u dijelu u kojem mu je prijavljena tražbina priznata i utvrđena.

Odredbom čl. 367. st. 1. ZPP-a propisano je da će da će nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbaciti drugostupanjski sud rješenjem, ako to nije učinio prvostupanjski sud (čl. 358. ZPP-a).

Stoga je žaliteljevu žalbu valjalo odbaciti kao nedopuštenu prema odredbi čl. 380. t. 1. ZPP-a u vezi s odredbom čl. 10. SZ-a kako je odlučeno u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 14. lipnja 2018.

Predsjednik vijeća
Kamelija Parać, v. r.

Za točnost otpravka – ovlašteni službenik
Brankica Curman

q.e.b. vrbjčić